

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010176
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2118010176.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. X. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 10. februára 2020, takto

rozhodol:

obžalovaný: X. B., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. č. XXX

sa uznáva vinným, že

dňa 25.01.2017 asi o 14.00 hod. v Trnave na ulici Tamaškovičova v smere od ulice Nitrianska viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Audi S8 s ev. číslom K pričom pri križovatke ulíc Tamaškovičova a Bulharská nedal prednosť chodkyňi maloletej H.P. narodenej v roku 2007 prechádzajúcej cez priechod pre chodcov v smere od areálu nemocnice k predajni Jednota, následkom čoho s vozidlom s pravým predným zrkadlom narazil do ľavej strany tela chodkyne, čím maloletá H.P. utrpela ťažké zranenia, a to pomliaždenie, hematóm a odreninu čelovej oblasti hlavy vľavo, krvácanie pod tvrdú plenu (SDH - subdurálny hematóm) v čelovej oblasti vľavo, pomliaždenie a krvácanie do mozgu v čelovej oblasti vľavo, viac úlomkovú zlomeninu ľavej čelovej kosti s posunom úlomkov a krvácaním do čelovej a čuchovej prínosovej dutiny, zlomeninu chirurgického krčku ľavej ramennej kosti s posunom úlomkov a zlomeninu oboch kostí dolnej časti ľavého predkolenia s posunom úlomkov s dobou liečby 4 až 6 mesiacov, čím svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

teda

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona,

za to

sa odsudzuje

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 12.883,42 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej O. X., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., T. V. XX škodu vo výške 13.245,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú O. X., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., T. Štekára 60 so zvýškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

X. Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 19.01.2018 na Okresný súd Trnava na obžalovaného obžalobu na skutkovom a právnom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný. (čl. 236)

Splnomocnenkyňa poškodenej F. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 14.381,- Eur, ktorá pozostáva z náhrady bolestného podľa znaleckého posudku vo výške 14.245,- Eur a priamych nákladov na rehabilitáciu maloletej v roku 2017 vo výške 736,- Eur a priamych nákladov na rehabilitáciu maloletej v roku 2018 vo výške 400,- Eur. (čl. 235)

Postupom podľa § 256 ods. 2 bol prečítaný rozpis nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá maloletej Hane X., pričom Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si v trestnom konaní uplatnila regresný nárok vo výške 12.883,42 Eur. (čl. 37-38)

Obžalovaný X. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že viedol motorové vozidlo po Tamaškovičovej ulici a keď sa približoval k priechodu cez cestu zaregistroval chodkyňu na pravej strane na chodníku pred priechodom, ale nakoľko sa táto nepozerala jeho smerom, neusúdil, že táto chce prejsť cez cestu a pokračoval v jazde. Keď bol už prednou časťou vozidla skoro na prechode, chodkyňa mu vbehla do jeho jazdnej dráhy. Obžalovaný prudko stočil volant do ľavej strany a zabrzdil, pričom na zlomok sekundy videl poškodenú pred predným sklom a následne ju zrkadlo jeho auta zrazilo k zemi. Obžalovaný vystúpil z vozidla a našiel dieťa na zemi. V tom na miesto prišla nejaká osoba, ktorá na obžalovaného zakričala, aby poškodenú naložil do vozidla a išiel s ňou na pohotovosť, čo aj obžalovaný urobil, pričom na pohotovosť zobral aj brata poškodenej, ktorý medzičasom prišiel na miesto. Obžalovaný uviedol, že sa

pohyboval konštantnou rýchlosťou okolo 50 km/h, išiel akoby v kolóne a nemal možnosť zrýchľovať, pričom obžalovaný poškodenú zaregistroval vo vzdialenosti asi 25-30 m pred prechodom pre chodcov, kedy poškodená stála na chodníku pred prechodom. Obžalovaný počas približovania sa k priechodu mal poškodenú stále v obraze a pozeral sa, či sa chystá vstúpiť na vozovku, pričom poškodená sa nepozerala na jeho stranu. Obžalovaný ďalej vypovedal, že poškodená cez prechod pre chodcov utekala, pričom keď tak začala robiť, musel byť už na prechode a jeho reakcia bola taká, že okamžite strhol volant a zabrzdil. Keď vozidlo zastavilo, jeho zadná časť bola ešte na prechode pre chodcov a predná časť bola krížom do protismeru. Poškodená sa nachádzala vedľa pravého predného kolesa a ležala na chrbte. Po zrážke s poškodenou sa obžalovanému odlomilo pravé spätné zrkadlo. (čl. 236-240)

Na návrh prokurátora na odstránenie rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 06.11.2017, kde obžalovaný vypovedal, že si všimol na priechode dievča (čl. 17) a tiež tá časť, kde obžalovaný vypovedal, že poškodenú registroval vo vzdialenosti asi 20-25 m a potom sa na ňu už viac nepozeral (čl. 18). Prokurátor navrhol odstrániť rozpor v tom, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal, že poškodenú videl stáť na chodníku ako i v tom, že na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa na poškodenú pozeral po celý čas. Obžalovaný k rozporom uviedol, že už v prvotnej výpovedi to vnímal tak, že na priechode znamená, keď niekto stojí na chodníku pred prechodom pre chodcov a k sledovaniu poškodenej uviedol, že v celkovom obraze na vozovke poškodenú registroval a akonáhle by sa pohla smerom na prechod vedel by o tom. (čl. 239)

Svedkyňa poškodená F. X., matka mal. O. X. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 25.01.2017 jej telefonoval jej syn, ktorý uviedol, že jeho sestru zrazilo auto a že ide do nemocnice. Svedkyňa poškodená sa dostavila do nemocnice, kde sa obžalovaný aj s policajtom pýtali O., ako došlo k nehode, pričom táto uviedla, že sa pred priechodom zastavila, pozrela sa na obe strany a prešla na druhú stranu a zrazu sa objavilo auto, ktoré nevidela. Po vyšetreniach v Trnave svedkyňa poškodenej lekári povedali, že O. má poškodenú lebku a preto ju bolo potrebné previezť do Bratislavy. (čl. 240)

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku oboznámil znalecký posudok Ing. Martina Lukášika, znalca z odboru cestná doprava, odvetvia technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel č. 20/2017 zo dňa 16.06.2017, z ktorého vyplynulo, že východiskovú rýchlosť vozidla Audi S8 nie je možné vypočítať exaktne, avšak z analýzy nehodového deja vyplýva, že obžalovaným uvádzaná rýchlosť 50 km/h je z technického hľadiska prijateľná. Obžalovaný začal na poškodenú reagovať približne v čase, keď táto začala vstupovať do jeho jazdného pruhu, pričom v tom čase sa poškodená nachádzala približne 1,50 m od okraja cesty a vo vzťahu k týmto údajom nie je možné z technického hľadiska považovať začiatok reakcie obžalovaného za včasný a preto technika jeho jazdy vo vzťahu k tejto skutočnosti bola nesprávna, pričom nesprávnosť spočívala v tom, že na vstup chodkyne na cestu a jej pohyb na prechode pre chodcov reagoval s oneskorením. Znalec ale uviedol, že z technického hľadiska nie je možné jednoznačne vylúčiť ani to, že reakcia obžalovaného na pohyb poškodenej po ceste bola včasná, avšak v takomto prípade by východisková rýchlosť vozidla obžalovaného musela byť vyššia ako rýchlosť predpísaná. Znalec preto konštatoval, že z technického hľadiska technika jazdy obžalovaného nebola správna, pričom nesprávnym prvkom jeho techniky jazdy bola buď oneskorená reakcia na pohyb poškodenej po ceste alebo nedodržanie predpísanej rýchlosti, prípadne kombinácia týchto skutočností. Znalec k otázke, či mohol obžalovaný alebo poškodená dopravnej nehode zabrániť uviedol, že v zmysle vykonaného výpočtu pohybu účastníkov nehodového deja mohol obžalovaný zrážke s poškodenou zabrániť včasnou a správnou reakciou, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie vozidla. Pri včasnej reakcii mohol obžalovaný zastaviť prednou časťou svojho vozidla ešte pred priechodom pre chodcov. Poškodená mohla zrážke s vozidlom zabrániť tak, že by nevstúpila na cestu a nezačala prechádzať po prechode pre chodcov v čase, keď vzhľadom na skutočnú rýchlosť a vzdialenosť vozidla muselo dôjsť k vzniku kolíznej situácie. K výpovedi obžalovaného, že v čase keď už bol na prechode prednou časťou na úrovni poškodenej tak sa poškodená zrazu rozbehla znalec uviedol, že v zmysle vykonaného výpočtu pohybu účastníkov nehodového deja bolo vozidlo obžalovaného v čase začiatku jeho reakcie na poškodenú od okraja priechodu pre chodcov vzdialené približne 22,50 m, a preto je táto výpoveď obžalovaného z technického hľadiska neprijateľná. Ak by skutočný priebeh nehodového deja mal byť taký, ako uvádzal poškodený, potom by sa poškodená v čase kontaktu s vozidlom pohybovala behom, pričom v takom prípade by došlo ku kontaktu jej tela s viacerými dielmi pravej bočnej časti vozidla, čo by s vysokou pravdepodobnosťou zanechalo stopy. Keďže na vozidle neboli identifikované okrem odlomenia pravého spätného zrkadla žiadne iné poškodenia, z technického hľadiska táto absencia stôp na vozidle veľmi

dobre korešponduje so spôsobom pohybu poškodenej, ktorý podpísala vo svojej výpovedi. Výpoveď obžalovaného k spôsobu pohybu poškodenej je z technického hľadiska vysoko nepravdepodobná. Znalec ďalej uviedol, že v čase, keď poškodená vkročila na cestu bolo vozidlo vzdialené od prechodu približne 49 m, preto je z technického hľadiska zrejme, že pri pohľade doľava bolo vozidlo pre poškodenú viditeľné.

Znalec v znaleckom posudku konštatoval, že na základe výsledkov technickej analýzy nehodového deja boli technickou príčinou vzniku dopravnej nehody (i) nesprávna technika chôdze poškodenej, ktorá spočívala v tom, že vstupom na cestu a pohybom po prechode pre chodcov z technického hľadiska vytvorila pre obžalovaného kolíznú situáciu a teda nesprávna technika chôdze poškodenej bola tým prvkom nehodového deja, ktorý bol pre vznik dopravnej nehody rozhodujúci a (ii) s vysokou pravdepodobnosťou nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorá spočívala v tom, že na vstup poškodenej na priechod pre chodcov reagoval s oneskorením. Nesprávna technika jazdy obžalovaného bola tým prvkom nehodového deja, ktorý mu s vysokou pravdepodobnosťou znemožnil zabrániť vzniku dopravnej nehody. Keďže z technického hľadiska nie je možné vylúčiť ani to, že reakcia obžalovaného na pohyb poškodenej bola včasná, hoci v takom prípade by rýchlosť vozidla musela byť vyššia ako predpísaná, je možné z technického hľadiska konštatovať, že technika jazdy obžalovaného s vysokou pravdepodobnosťou nebola správna, pričom nesprávnym prvkom jeho techniky jazdy bola buď oneskorená reakcia na pohyb poškodenej po ceste alebo nedodržanie predpísanej rýchlosti, prípadne kombinácia týchto skutočností. Nesprávna technika jazdy obžalovaného bola preto tým prvkom nehodového deja, ktorý obžalovanému s vysokou pravdepodobnosťou znemožnil zabrániť vzniku dopravnej nehody.

Znalec zároveň uviedol, že jemu predložený spisový materiál neobsahuje také technické informácie, na základe ktorých by bolo možné vykonať presnú analýzu nehodového deja. Nie je možné exaktne vypočítať východiskovú rýchlosť vozidla obžalovaného a nie je možné dostatočne presne vyhodnotiť rýchlosť a spôsob pohybu poškodenej. Vzhľadom na technicky prijateľné rozpätie vstupných, kontrolných a výsledných hodnôt výpočtu nie je možné v danom prípade vyhodnotiť techniku jazdy obžalovaného jednoznačne. Z technického hľadiska je možné vyjadriť sa k technike jeho jazdy len v rovine pravdepodobnostnej. (čl. 70-112)

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec Ing. Martin Lukášik, PhD., ktorý vypovedal, že na záveroch svojho znaleckého posudku zotrváva aj potom, čo sa oboznámil so znaleckým posudkom doc. Ing. Huja, PhD., pričom ďalej vypovedal, že pokiaľ ide o samotnú technickú analýzu nehodového deja, medzi oboma znaleckými posudkami nie sú zásadné rozpory, avšak zásadným rozdielom je definovanie technickej príčiny dopravnej nehody, pretože hoci znalec na strane č. 32 znaleckého posudku uviedol, že nie je možné jednoznačne vylúčiť, že vodič motorového vozidla Audi A8 na pohyb chodkyne na priechode reagoval s oneskorením, čo mohlo byť tým prvkom nehodového deja, ktorý mu s najväčšou pravdepodobnosťou zabránil vzniku dopravnej nehody, t.j. že znalec pripúšťa oneskorenú reakciu vodiča s tým, že v prípade jeho včasnej reakcie mohol zrážke s chodkyňou zabrániť a teda podľa Ing. Martina Lukášika, PhD. mal preto doc. Ing. Hujo, PhD. aj tento prvok nehodového deja zakomponovať do technickej príčiny vzniku dopravnej nehody, čo však neurobil a za technickú príčinu dopravnej nehody považuje len nesprávnu techniku chôdze chodkyne. Ing. Martin Lukášik, PhD. preto považuje interpretáciu výsledkov technickej analýzy doc. Ing. Hujom, PhD. za nesprávnu, pričom ak by uvedená skutočnosť bola zohľadnená, potom medzi technickými príčinami vzniku dopravnej nehody definovanými oboma znaleckými posudkami nie je žiadny rozdiel. (čl. 245-246)

Zo záverov Znaleckého posudku č. 31/2018 zo dňa 25.06.2018 vypracovaného doc. Ing. Ľubomírom Hujom, PhD., znalcom z odboru Doprava cestná, odvetvie Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave a Odhad hodnoty cestných vozidiel (pozn. predložený obhajcom obvineného) vyplynulo, že obvinený začal na poškodenú reagovať vo vzdialenosti 22,90 m od koridoru pohybu chodkyne, pričom táto sa v danom čase nachádzala mimo koridoru pohybu vozidla obvineného. Obvinený bezprostredne pred zrážkou s poškodenou zmenil s vozidlom smer pohybu vľavo a následne došlo ku kontaktu ľavej časti tela chodkyne s pravým predným zrkadlom vozidla obvineného. V čase kontaktu vozidla a poškodenej je možné pohyb poškodenej definovať ako pohyb spomaľujúci, pričom poškodená rozpoznala pohyb motorového vozidla približujúceho sa z ľavej strany, s najväčšou pravdepodobnosťou v okamihu kontaktu s vozidlom stála resp. spomaľovala. Znalec zároveň uviedol, že pohyb motorového vozidla bol poškodenou rozpoznateľný minimálne 33 m pred priechodom

pre chodcov a stavebnotechnická situácia umožňovala také skontrolovanie dopravnej situácie, že zľava prichádzajúce vozidlo obvineného bolo viditeľné a jeho pohyb bol rozpoznateľný. Znalec preto konštatoval, že poškodená nesprávne vyhodnotila dopravnú situáciu pred vstupom na priechod pre chodcov, spolu s nesprávnou technickou jej chôdze a pohybom na priechode pre chodcov vytvorila kolíznu situáciu, čo bolo s najväčšou pravdepodobnosťou tým prvkom nehodového deja, ktorý bol pre vznik dopravnej nehody rozhodujúci. Nesprávnou technikou chôdze chodkyňa vytvorila z technického hľadiska pre vodiča motorového vozidla Audi kolíznu situáciu a vo vzťahu k technickému výkladu pravidiel cestnej premávky vytvorila nebezpečenstvo, nakoľko reagovala na pohyb zľava prichádzajúceho motorového vozidla Audi neskoro. (čl. 188-233)

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec doc. Ing. Ľubomír Hujo, PhD., ktorý vypovedal, že medzi jeho znaleckým posudkom a znaleckým posudkom vypracovaným Ing. Lukášikom, PhD. nie sú podstatné rozdiely, avšak on vo svojom znaleckom posudku nespracoval možnosti zabránenia dopravnej nehode tak, ako to mal spracované Ing. Lukášik, PhD.. Ďalej uviedol, že pri vypracovaní svojho znaleckého posudku vychádzal z výpovedí obvineného, ktorý opakovane vypovedal, že sa pohyboval rýchlosťou okolo 50 km/h, a preto nepokladal za potrebné riešiť dopravnú nehodu v zmysle vyššej rýchlosti motorového vozidla Audi a z pohľadu deklarovanej rýchlosti vozidla a postavenia chodkyne na chodníku vodič reagoval správne. Súčasne uviedol, že chodkyňa sa pohybovala po priechode pre chodcov na ľavej strane, čo je nesprávne, pričom ako by sa pohyboval správne, vozidlo by získalo dlhší čas k stretu a k tomuto by s najväčšou pravdepodobnosťou nedošlo. K otázke prokurátora, prečo potom vo svojom znaleckom posudku nezakomponoval aj ďalší variant dopravnej nehody odpovedal, že mu tak nebola položená otázka k vypracovaniu znaleckého posudku. Znalec ďalej uviedol, že pokiaľ ide o hmotnosť poškodenej vychádzal z údajov Ústavu súdneho inžinierstva a ak by poškodená mala školskú tašku o hmotnosti 5 kg, tak by významné zmeny nenastali. Znalec pracoval aj s verziou spätného pohybu chodkyne smerom dozadu, avšak takýto variant vyšiel takmer identický ako v prípade zastavenia, preto sa osobitne k možnosti úskoku chodkyne smerom dozadu nevyjadroval. (čl. 247-249)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Mgr. X. V. zo dňa 24.11.2017 a jej príloh vyplynulo, že poškodená je poistencom zdravotnej poisťovne Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., ktorá si v trestnom konaní titulom regresného nároku za úhrady za zdravotnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá poškodenej v súvislosti s dopravnou nehodou uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 12.883,42 Eur, pričom ku dňu jeho výpovede Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. nebola zo strany zákonnej poisťovne obžalovaného zaslaná žiadna náhrada škody a túto si od zákonnej poisťovne ani neuplatňovali. (čl. 30-38)

Predmetná trestná vec bola v súvislosti s dočasným pridelením zákonného sudcu JUDr. L. Révesa na Krajský súd v Trnave dňa 01.07.2019 prerozdelená a pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 15T, pričom obžalovaný so zmenou v osobe samosudcu súhlasil a nežiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonal odznova. (čl. 260)

Zo Zápisnice o výsluchu poškodenej O. X. zo dňa 06.03.2017 vyplynulo, že dňa 25.01.2017 asi o 13.50 hod. išla zo školy spolu so svojim bratom Dušanom, ktorý na druhú stranu cesty prešiel už pri kruhovom objazde a ona aj s kamarátkami pokračovala po chodníku popri nemocnici smerom ku stanici. Poškodená chcela prejsť cez priechod pre chodcov za bratom, pričom jej kamarátky pokračovali ďalej. Poškodená zastavila pred priechodom na mieste, kde sa začínajú biele čiary, pozrela sa doľava, potom doprava a následne ešte raz doľava, pričom nevidela žiadne auto. Potom vykročila bežným krokom ako chodí, neutekala a ani nešla pomaly, kráčala stredom vyznačeného priechodu pre chodcov a keď bola asi v polovici prvej časti priechodu uviedla z ľavej strany blízko auto, zastavila a uskočila dozadu, avšak auto ju zachytilo spätným zrkadlom do ľavej ruky a potom spadla na zem, pričom následne si pamätá už len ako bola v nemocnici. (čl. 41)

Zo Zápisnice svedka Dušana Ptačinu zo dňa 13.06.2017 vyplynulo, že je bratom poškodenej O. X., pričom po ceste zo školy prešiel cez cestu na prvom priechode pre chodcov a keď prichádzal k priechodu pre chodcov pri čínskej reštaurácii, tak videl na priechode pre chodcov stáť osobné auto čiernej farby a videl ako poškodenú nakladajú do auta. Pribehol preto k autu, do ktorého nastúpil a išli spolu so sestrou do nemocnice a následne zavolať matke čo sa stalo. Priebeh dopravnej nehody svedok nevidel. (čl. 42)

Z odpovede Komunálnej poisťovne zo dňa 17.01.2020 vyplynulo, že škodová udalosť bola dňa 26.01.2017 nahlásená obžalovaným, pričom poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., pričom poisťovňa doposiaľ nepristúpila k poskytnutiu plnenia, nakoľko nedisponuje právoplatným rozhodnutím preukazujúcim zavinenie a zodpovednosť poisteného subjektu (pozn. poisteným je obžalovaný) za vznik škody. (čl. 272)

Splnomocnenec poškodenej v podaní zo dňa 30.01.2020 okrem iného uviedol, že výpoveď znalca doc. Ing. Huja, PhD. na hlavnom pojednávaní považuje za nepresvedčivú, tendenčnú a účelovú z dôvodov, lebo poškodená vo výpovedi uvádzala, že prechádzala stredom priechodu pre chodcov, ďalej z dôvodu, že znalec nevychádzal z konkrétnych faktických údajov o výške a váhe poškodenej a nezohľadňoval váhu jej školskej tašky, ďalej z dôvodu, že znalec riadne neodôvodnil ani konštatovanie znalca Ing. Lukášika, PhD., že pokiaľ by bolo pravdou, že obžalovaný jazdil rýchlosťou 50 km/h, potom je jeho výpoveď z technického hľadiska neprijateľná a tiež z dôvodu, že obžalovaný po dopravnej nehode premiestnil svoje vozidlo a fakticky tak znemožnil dôkladné prešetrenie veci. (čl. 274)

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný. (čl. 279)

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 3x priestupkovo prejednávaný za priestupky na úseku cestnej premávky, a to za priestupok zo dňa 03.07.2015, zo dňa 19.04.2015 a zo dňa 14.11.2019, kedy prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci. (čl. 280-283)

Zo záznamu dopravnej nehody zo dňa 25.01.2017 vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo dňa 25.01.2017 o 14.00 hod. na ul. Tamaškovičovej na priechode pre chodcov pri križovatke s ulicou Bulharskou, pričom k dopravnej nehode malo dôjsť tak, že poškodená si pri vchádzaní na neriadený priechod pre chodcov v smere od nemocnice k predajni COOP jednota na ul. Tamaškovičovej pravdepodobne nevšimla z ľavej strany v smere od Nitrianskej cesty smerom na ul. Dohnányho prichádzajúce osobné motorové vozidlo zn. Audi s ev. číslom K ktoré viedol obžalovaný v dôsledku čoho došlo k zrážke pravého spätného zrkadla vozidla a poškodenej, ktorá následne spadla na vozovku vedľa vozidla. Dychová skúška na prítomnosť alkoholu v dychu obžalovaného po dopravnej nehode bola negatívna. (čl. 120)

Zo Zápisnice o ohliadke miesta nehody zo dňa 25.01.2017 vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo na dvojpruhovej komunikácii so šírkou jazdného pruhu 4,1 m, s rýchlostným limitom 50 km/h, povrch vozovky bol suchý, neznečistený a komunikácia bola bez závad. (čl. 122)

Z náčrtkov miesta dopravnej nehody je zrejmé, kde na vozovke sa priechod pre chodcov nachádzal, aký bol smer jazdy vozidla Audi, smer pohybu poškodenej a brzdná stopa vozidla Audi ako aj označenie jednotlivých ulíc. (čl. 123, 124)

Fotodokumentácia dopravnej nehody na foto č. 1-4 zachytáva výhľad poškodenej smerom doľava, foto na č. 5-6 pohľad na miesto dopravnej nehody z pohľadu vodiča vozidla Audi a na foto č. 7-8 sú detailné pohľady na miesto dopravnej nehody s brzdou stopou po pravom prednom kolese a miesto, kde asi dopadla poškodená. Na ďalších foto je osobné motorové vozidlo obžalovaného a na foto v pravom hornom rohu čl. 127 vidno poškodené pravé spätné zrkadlo vozidla obžalovaného. (čl. 125-127)

Zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že dychová skúška u obžalovaného vykonaná dňa 25.01.2017 o 14.22.25 hod. bola negatívna. (čl. 128)

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ 4x priestupkovo postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky, a to 05.09.2013, 04.01.2014, 19.04.2015 a 03.07.2015. (čl. 130-131)

Zo znaleckého posudku č. 10/2017 zo dňa 05.05.2017 vypracovaného MUDr. Mariánom Nosálom, znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia a Ortopédia vyplynulo, že poškodená pri dopravnej nehode utrpela nasledovné zranenia: pomliaždenie, hematóm a odreninu čelovej oblasti hlavy vľavo, krvácanie pod tvrdú plenu (SDH subdurálny hematóm) v čelovej oblasti vľavo, pomliaždenie a krvácanie do mozgu v čelovej oblasti vľavo, viacúlomkovú zlomeninu ľavej čelovej kosti s posunom úlomkov a krvácaním do čelovej a čuchovej prínosovej dutiny, zlomeninu chirurgického

krčku ľavej ramennej kosti s posunom úlomkov a zlomeninu oboch kostí dolnej časti ľavého predkolenia s posunom úlomkov, pričom poškodená mala pri dopravnej nehode poranený životne dôležitý orgán - mozog, teda z medicínskeho hľadiska sa jedná o ťažké zranenie, poškodená sa v čase vypracovania znaleckého posudku stále lieči zo zranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, doba jej liečenia presiahla 42 kalendárnych dní, jej zranenia môžu zanechať trvalé následky v podobe rôznych mozgových porúch, jaziev po operácii čelovej kosti a ľavého predkolenia a môže mať nerovnakú dĺžku dolných končatín.

Vo vzťahu k obmedzeniam v bežnom spôsobe života poškodenej znalec uviedol, že poškodená bola 10 dní hospitalizovaná na Detskej klinike anestéziológie a intenzívnej medicíny a neskôr na Chirurgickej klinike Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave, operovaná bola dňa 25.01.2017, potom dňa 27.01.2017. Zlomeninu dolnej časti ľavého predkolenia mala poškodená fixovanú cez kožu zavŕtanými drôťmi, následne fixovanú sadrou a neskôr ortézou a od úrazu mala ľavú hornú končatinu fixovanú k hrudníku a mala voľnú iba ruku. Po úraze trpela bolesťami hlavy, ľavého ramena a ľavého predkolenia, nemala dovolené dostupovať na ľavú dolnú končatinu a do 21.02.2017 kvôli fixácii ľavej hornej končatiny nemohla používať barle. Postupné zaťažovanie ľavej dolnej končatiny mala dovolené od 21.02.2017 a plné od 04.04.2017, pričom s chôdzou začala až po odstránení Kirschnerových drôtov dňa 08.03.2017, na pravej dolnej končatine mala od úrazu sadrovú dlahu a pri prepustení z nemocnice termoplastovú ortézu do 03.08.2017. Poškodená bola počas liečenia obmedzená pri vykonávaní bežných životných úkonov a pri vykonávaní niektorých z nich bola odkázaná na pomoc inej osoby, výrazne obmedzená v pohybe pre nemožnosť chôdze pomocou bariel, nemohla vykonávať bežné detské aktivity.

Znalec obodoval zranenia poškodenej na celkom 750 bodov, čo pri hodnote bodu 17,66 Eur za bod predstavuje hodnotu bolestného vo výške 13.245,- Eur. (čl. 45-68)

Odôvodnenie výroku o vine

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi vozidlom, ktoré viedol obžalovaný a poškodenou došlo k stretu v Trnave na ulici Tamaškovičova v smere od ulice Nitrianska pri križovatke ulíc Tamaškovičova a Bulharská na priechode pre chodcov, čo vyplýva z výpovedí obžalovaného, poškodenej, jej brata ale aj zo Zápisnice o dopravnej nehode a aj zo Záznamu o ohliadke miesta nehody. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, aký typ vozidla obžalovaný viedol, čo vyplynulo tak z výpovede obžalovaného ako aj z Evidenčnej karty vozidla a tiež ako i to, že v čase dopravnej nehody nebol pod vplyvom alkoholu, čo zasa vyplynulo zo zápisu o jeho dychovej skúške. Miesto kontaktu vozidla obžalovaného s telom poškodenej rovnako nie je sporné, keď z výpovede obžalovaného, poškodenej ale i fotodokumentácie vozidla je zrejmé, že obžalovaný poškodenú zachytil pravým spätným zrkadlom svojho vozidla. Z uvedeného je teda zrejmé, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný a otázkou, na ktorú musí dať odpoveď súd na základe vykonaného dokazovania je, či skutok má, alebo naopak nemá znaky trestného činu.

Obžaloba skutok v obžalobe posudzovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorý spácha ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a čin spácha závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví poškodenej je zrejmé zo znaleckého dokazovania, kedy zo znaleckého posudku č. 10/2017 zo dňa 05.05.2017 vypracovaného MUDr. Mariánom Nosálom, znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia a Ortopédia vyplynulo aké zranenia poškodená utrpela a že z medicínskeho hľadiska sa jedná o ťažké zranenie.

Vo vzťahu k ťažkej ujme na zdraví ako poruche zdravia trvajúcej dlhší čas v zmysle ustanovení § 123 ods. 3 písm. i) a § 123 ods. 4 Trestného zákona, teda poruche, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného súd poukazuje na znalecký posudok č. 10/2017 zo dňa 05.05.2017 vypracovaného MUDr. Mariánom Nosálom, z ktorého je zrejmé nielen to, že liečenie zranení poškodenej si vyžiadalo viac ako 42 kalendárnych dní, ale i to, že počas liečenia porucha jej zdravia závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob jej života.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu porušenie povinností upravených v ustanovení § 4 ods. 1 písm. e), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) a f) zákona č. 8/2009 Z. z. (1) Vodič je povinný

e) dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám,

f) dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky.

Vo vzťahu k priebehu skutku je potrebné vychádzať z výpovedí poškodenej a obžalovaného, pretože žiadni iní priami svedkovia skutku nie sú. Poškodená vypovedala, že zastavila pred priechodom na mieste, kde sa začínajú biele čiary, pozrela sa doľava, potom doprava a následne ešte raz doľava, pričom nevidela žiadne auto. Potom vykročila bežným krokom ako chodí, neutekala a ani nešla pomaly, kráčala stredom vyznačeného priechodu pre chodcov a keď bola asi v polovici prvej časti priechodu uviedla z ľavej strany blízko auto, zastavila a uskočila dozadu. Z výpovede poškodenej je zrejmé, že nezastavila na chodníku, ale priamo pre priechodom na ceste, kde sa začínajú biele čiary. Z fotodokumentácie na čl. 126 na foto č. 3, 4 a 6, ale i z náčrtku miesta dopravnej nehody je zrejmé, že prvý biely pruh priechodu pre chodcov je vyznačený na krajnici pred hrubou bielou čiarou oddeľujúcou pravý jazdný pruh od krajnice a ak poškodená uviedla, že stála na mieste, kde sa začínajú biele čiary, musela stáť na krajnici.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že stála na chodníku pred prechodom, avšak v prípravnom konaní vypovedal, že si všimol na priechode dievča, pričom rozpor medzi jeho výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní vysvetlil tým, že už v prvotnej výpovedi to vnímal tak, že na priechode znamená, keď niekto stojí na chodníku pred priechodom pre chodcov. Takéto vysvetlenie obžalovaného súd hodnotí ako nevierohodné, pretože v prípravnom konaní sa vyjadril celkom presne použitím spojenia „na priechode“ a nie použitím spojenia „na chodníku pred priechodom“.

Súd má preto za preukázané, že poškodená stála pred prvým bielym pruhom na krajnici vozovky, z čoho je potom zrejmé, že jej zámerom bolo prejsť cez priechod pre chodcov. Či sa v čase očného kontaktu obžalovaného táto pozerala na vozidlo obžalovaného alebo nie, nie je významné, pretože pred priechodom pre chodcov stála sama (kamarátky ako vypovedala pokračovali ďalej a cez priechod spolu s poškodenou neprechádzali), z čoho je potom nie je možné vyvodiť iný jej zámer ako ten, že priechod pre chodcov chce použiť a navyše v čase očného kontaktu obžalovaného s poškodenou sa táto mohla pozeráť smerom doprava, t.j. overovať, či ju neohrozí vozidlo, ktoré môže prichádzať z pravej strany.

Pre posúdenie ďalšieho priebehu skutku v časti prechádzania poškodenej cez priechod pre chodcov je významný znalecký posudok Ing. Martina Lukášika, PhD. č. 20/2017 zo dňa 16.06.2017, pričom súd za významný pre rozhodnutie o obžalobe považuje len tento znalecký posudok, a to z dôvodu, že znalecký posudok č. 31/2018 zo dňa 25.06.2018 vypracovaný doc. Ing. Ľubomírom Hujom, PhD. neobsahuje spracovanie možnosti zabránenia dopravnej nehode obžalovaným tak, ako to mal spracované vo svojom znaleckom posudku znalec Ing. Lukášik, PhD., čo potvrdili na hlavnom pojednávaní obaja znalci. Súd si tak osvojil a stotožňuje sa s vyjadrením Ing. Lukášika, PhD., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že doc. Ing. Hujom, PhD. mal aj tento prvok nehodového deja zakomponovať do technickej príčiny vzniku dopravnej nehody, čo však neurobil a za technickú príčinu dopravnej nehody považuje len nesprávnu techniku chôdze chodkyne, a preto Ing. Martin Lukášik, PhD. považuje interpretáciu výsledkov technickej analýzy doc. Ing. Hujom, PhD. za nesprávnu.

Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že obžalovaný začal na poškodenú reagovať približne v čase, keď táto začala vstupovať do jeho jazdného pruhu, pričom v tom čase sa poškodená nachádzala približne 1,50 m od okraja cesty a vo vzťahu k týmto údajom nie je možné z technického hľadiska považovať začiatok reakcie obžalovaného za včasný a preto technika jeho jazdy vo vzťahu k tejto skutočnosti bola nesprávna, pričom nesprávnosť spočívala v tom, že na vstup chodkyne na cestu a jej pohyb na prechode pre chodcov reagoval s oneskorením, pričom znalec nevyhlásil ani to, že reakcia obžalovaného na pohyb poškodenej po ceste bola včasná, avšak v takomto prípade by východisková rýchlosť vozidla obžalovaného musela byť vyššia ako rýchlosť predpísaná. Znalec k otázke, či mohol obžalovaný alebo poškodená dopravnej nehode zabrániť uviedol, že v zmysle vykonaného výpočtu pohybu účastníkov

nehodového deja mohol obžalovaný zrážke s poškodenou zabrániť včasnou a správnu reakciou, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie vozidla. Pri včasnej reakcii mohol obžalovaný zastaviť prednú časť svojho vozidla ešte pred prechodom pre chodcov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že v čase keď už bol na prechode prednou časťou na úrovni poškodenej tak sa poškodená zrazu rozbehla, avšak znalec uviedol, že v zmysle vykonaného výpočtu pohybu účastníkov nehodového deja bolo vozidlo obžalovaného v čase začiatku jeho reakcie na poškodenú od okraja prechodu pre chodcov vzdialené približne 22,50 m, a preto je táto výpoveď obžalovaného z technického hľadiska neprijateľná.

Zo znaleckého dokazovania vyplynulo nielen to, že poškodená mohla zrážke s vozidlom zabrániť tak, že by nevstúpila na cestu a nezačala prechádzať po prechode pre chodcov v čase, keď vzhľadom na skutočnú rýchlosť a vzdialenosť vozidla muselo dôjsť k vzniku kolíznej situácie, ale i to, že v čase, keď poškodená vkročila na cestu bolo vozidlo vzdialené od prechodu približne 49 m, preto je z technického hľadiska zrejme, že pri pohľade doľava bolo vozidlo pre poškodenú viditeľné.

Znalec v znaleckom posudku uviedol, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody (i) nesprávna technika chôdze poškodenej, ktorá spočívala v tom, že vstupom na cestu a pohybom po prechode pre chodcov z technického hľadiska vytvorila pre obžalovaného kolíznu situáciu a teda nesprávna technika chôdze poškodenej bola tým prvkom nehodového deja, ktorý bol pre vznik dopravnej nehody rozhodujúci a (ii) s vysokou pravdepodobnosťou nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorá spočívala v tom, že na vstup poškodenej na prechod pre chodcov reagoval s oneskorením. Nesprávna technika jazdy obžalovaného bola tým prvkom nehodového deja, ktorý mu s vysokou pravdepodobnosťou znemožnil zabrániť vzniku dopravnej nehody.

Súd si závery znaleckého posudku Ing. Lukášika, PhD. osvojuje i napriek tomu, že znalec uviedol, že jemu predložený spisový materiál neobsahuje také technické informácie, na základe ktorých by bolo možné vykonať presnú analýzu nehodového deja, že nie je možné exaktne vypočítať východiskovú rýchlosť vozidla obžalovaného a nie je možné dostatočne presne vyhodnotiť rýchlosť a spôsob pohybu poškodenej a že z technického hľadiska je možné vyjadriť sa k technike jeho jazdy len v rovine pravdepodobnostnej, a to z dôvodu, že výpoveď poškodenej považuje za vierohodnú v celom jej rozsahu a výpoveď obžalovaného za vierohodnú v tom, akou rýchlosťou sa s vozidlom pohyboval. Ak je totiž výpoveď poškodenej vierohodná a rýchlosť vozidla obžalovaného bola taká, akú udával on sám, potom súd analýzu nehodového deja znalcom ako i hodnotenie techniky jazdy obžalovaného znalcom posudzuje nie v rovine pravdepodobnostnej, ale v rovine zistenej.

Zo záverov znaleckého dokazovania potom vyplýva, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody je nesprávna technika chôdze poškodenej a súčasne nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorá spočívala v tom, že na vstup poškodenej na prechod pre chodcov reagoval s oneskorením. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné reagovať na podanie obhajcu obžalovaného v prípravnom konaní zo dňa 16.01.2018 žurnalizované na čl. 150-151, kde obhajca predkladá analýzu právnej úpravy zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v jeho ustanovení § 53, ktoré upravuje použitie priechodu pre chodcov, a to najmä vo vzťahu k povinnostiam upraveným v § 53 ods. 3 a ods. 4 cit. zákona vo väzbe na skutočnosť, že zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že v čase, keď poškodená vkročila na cestu bolo vozidlo vzdialené od prechodu približne 49 m, preto je z technického hľadiska zrejme, že pri pohľade doľava bolo vozidlo pre poškodenú viditeľné.

Podľa § 53 ods. 2 cit. zákona (2) Chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivito, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 nie je ustanovené inak.

Podľa § 53 ods. 3 cit. zákona (4) Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

Obhajca však podľa názoru súdu nezohľadňuje viaceré skutočnosti, a to 1/ jednak že ustanovenie § 53 zákona č. 8/2009 Z. z. nemožno vnímať izolovane od ustanovení § 4 ods. 1 písm. e) a f) cit. zákona, z ktorých vyplýva, že vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, najmä deťom a dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť, ďalej 2/ vek poškodenej, ktorá v čase dopravnej nehody nemala ani 10 rokov a napokon 3/ skutočnosť, že zo záverov znaleckého posudku tiež vyplývalo, že v zmysle vykonaného výpočtu pohybu účastníkov nehodového deja mohol obžalovaný zrážke s poškodenou zabrániť včasnou a správnou reakciou, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie vozidla. Pri včasnej reakcii mohol obžalovaný zastaviť prednou časťou svojho vozidla ešte pred prechodom pre chodcov.

Zohľadnenie veku poškodenej súd pritom považuje za významné, pretože na jednej strane síce možno súhlasiť s tým, že vozidlo obžalovaného muselo byť pre poškodenú pri pohľade doľava viditeľné, avšak zároveň z výpovede poškodenej je zrejmé, že zastavila pred priechodom na mieste, kde sa začínajú biele čiary, pozrela sa doľava, potom doprava a následne ešte raz doľava, pričom nevidela žiadne auto, z čoho je možné usudzovať, že ak aj auto obžalovaného videla, potom jeho pohyb a rýchlosť zjavne nevyhodnotila správne. Obžalovaný ale ako vodič minimálne o roku 1983, kedy získal vodičské oprávnenie (pozn. údaj vyplývajúci z EKV) musel mať dostatok skúseností s vedením motorového vozidla, aby v blízkosti priechodov pre chodcov venoval vedeniu vozidla zvýšenú pozornosť a navyše v prípade dieťaťa vo veku poškodenej nie je možné spravodlivo očakávať, že rýchlosť vozidla na ceste vyhodnotí správne o to viac, že častokrát tak nedokáže urobiť ani dospelí...

Súd opakovane zdôrazňuje, že to bol obžalovaný, ktorý nielenže mohol zrážke zabrániť, ale mal dbať na zvýšenú opatrnosť voči poškodenej ako dieťaťu a pokiaľ ako sám uvádzal, že si všimol na priechode dievča, potom bolo jeho povinnosťou usúdiť, že táto chce použiť priechod pre chodcov a mal sa jej pohybu venovať a prípadne aj znížiť rýchlosť svojho vozidla, keďže použitie priechodu pre chodcov poškodenou sa celkom zjavne dalo očakávať. Obžalovaný však situáciu vyhodnotil nesprávne, pretože ako sám vypovedal, poškodenú registroval zo vzdialenosti asi 20-25 m a potom sa na ňu už viac nepozeral...

Za daných okolností preto podľa názoru súdu záver znaleckého dokazovania, z ktorého vyplývalo, že poškodená vstupom na cestu a pohybom po prechode pre chodcov z technického hľadiska vytvorila pre obžalovaného kolíziu situáciu a teda nesprávna technika chôdze poškodenej bola tým prvkom nehodového deja, ktorý bol pre vznik dopravnej nehody rozhodujúci, na zavinenie obžalovaného nemá žiaden vplyv.

Podľa § 138 písm. h) Trestného zákona Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Za dôležitú povinnosť možno všeobecne považovať povinnosť, ktorej porušenie za danej situácie spravdla v značnej miere zvyšuje najmä nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Môže však ísť aj o škodu na majetku alebo na iných právach obeť.

Formulácia "dôležitá povinnosť vyplývajúca zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložená podľa zákona" je zákonodarcom volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatel'ovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vzťah k ochrane života a zdravia ľudí a ktoré sú z tohto hľadiska dôležité a uložené zákonom alebo sú obsiahnuté aj v inom všeobecne záväznom právnom predpise alebo aj v konkrétnom príkaze vydanom na základe zákona a spôsobom uvedeným v zákone. (uznesenie NS SR zo dňa 01.10.2011 sp.zn. 3Tdo/28/2008)

Pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného, súd toto súd vyhodnotil ako zavinenie podľa § 16 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Obžalovaný vedel, že nedbaním na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, najmä deťom a nedaním prednosti chodcoví, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov poruší ustanovenia zákona o cestnej premávke, ktorých ovládanie je predpokladom na získanie vodičského oprávnenia, pričom z vykonaného dokazovania nevyplýva existencia primeraných dôvodov na strane obžalovaného sa spoliehať, že také porušenie nespôsobí.

Vo vzťahu k možnej aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona súd uvádza, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, kedy obžalovaný videl stáť na prechode dieťa a napriek tomu nedbal na zvýšenú opatrnosť a jeho následky, kedy obžalovaný poškodenej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, je závažnosť spáchaného prečinu vyššia ako nepatrná, a teda toto ustanovenie neaplikoval.

Zhrnúc uvedené súd zastáva názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože tento poškodenej z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Odôvodnenie výroku o treste

Vykonaným dokazovaním bola preukázaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, teda súd v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody z 5 rokov na 3 roky a 8 mesiacov a obžalovanému ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Zohľadňujúc spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, poľahčujúcu okolnosť, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy súd tomuto uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý je spôsobilý naplniť tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol trestne stíhaný je súd toho názoru, že výkon uloženého trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného nie je nevyhnutný, a preto výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 36 mesiacov, ktorú jednak považuje za primeranú okolnostiam spáchaného prečinu a jeho následkom a jednak za potrebnú na sledovanie riadneho života obžalovaného.

Vo vzťahu k podmiennečnému odloženiu výkonu uloženého trestu odňatia slobody súd uvádza, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmiennečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmiennečný trest odňatia slobody. (uznesenie NS SR zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Vo vzťahu k trestu zákazu činnosti súd uvádza, že vzhľadom na závažné porušenie predpisov upravujúcich cestnú premávku a následok, ktorý obžalovaný spôsobil je potrebné obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti, ktorého výmeru súd určil práve s ohľadom na dôležitosť povinností, ktoré obžalovaný porušil a následky, ktoré ich porušením spôsobil. Súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti zároveň zohľadnil tú skutočnosť, že hoci obžalovanému nebol jeho vodičský preukaz po dopravnej nehode zadržaný, tento po spáchaní prejednávaneho trestného činu opätovne porušil dopravné predpisy, keď dňa 14.11.2019 prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci, za čo mu bola uložená bloková pokuta a z čoho je možné usudzovať, že z ani tak závažnej dopravnej nehody si nevzal ponaučenie a nedodržiava predpisy upravujúce cestnú premávku.

Odôvodnenie výroku o náhrade škody

Vychádzajúc z toho, že vina obžalovaného bola vykonaným dokazovaním preukázaná, súd aplikoval ustanovenie § 287 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Pokiaľ ide o poškodeného - zdravotnú poisťovňu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. súd aplikoval ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním, a preto obžalovanému uložil povinnosť nahradiť zdravotnej poisťovni náklady na zdravotnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá poškodenej ako jej poistencovi a ktorú zdravotná poisťovňa uhradila príslušným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 12.883,42 Eur.

Súd tiež obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške bolestného podľa bodového ohodnotenia znaleckým posudkom v celkovej výške 13.245,- Eur, ktorá bola riadne uplatnená do skončenia vyšetrovania.

Keďže súd v adhéznom konaní môže obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť poškodenému škodu spôsobenú trestným činom len vo výške nároku, ktorý bol uplatnený do skočenia vyšetrovania, súd poškodenú so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces a z tohto dôvodu aj podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol návrh poškodenej na doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku na určenie, či poškodenej vznikli trvalé následky a ak áno, v akom rozsahu.

Súd na tomto mieste k výhrade obhajcu k poukazu na ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov uvádza, že podľa § 15 ods. 1 cit. zákona (1) Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať, z čoho je potom zrejmé, že poškodený tak môže, ale nemusí urobiť. Pokiaľ teda súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu, obžalovanému nič nebráni v tom, aby túto povinnosť splnil cestou povinného zmluvného poistenia. Súd navyše dodáva, že z vyjadrenia Komunálnej poisťovne zo dňa 17.01.2020 vyplynulo, že poisťovňa doposiaľ nepristúpila k poskytnutiu plnenia poškodenej, nakoľko nedisponuje právoplatným rozhodnutím preukazujúcim zavinenie a zodpovednosť poisteného subjektu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.